

Slovenska Krajina.

Mačkovec. Poročali smo v listu o razmerah v našem šolskem posloplju. »Murska krajina« je čutila dolžnost, da se obregne ob to našo notico in ob notico »Učiteljskega Tovariša«, ki je menda posnel notico po »Slovenskem gospodarju«. Gospodje okrog »Murske krajine« že vedo, zakaj se tako razburjajo. Zaenkrat nočemo razkapati preteklih stvari. Povemo samo še enkrat, občina je kupila »grač« za šolo in ne za občinski urad. Pa tudi mi vemo, da posloplje še ni plačano, to mi morda bolj čutimo kot dopisnik »Murske krajine«. Zdaj smo dobili tretjo učno moč, a imamo samo dve učilnici. Čudimo se dopisniku »Murske krajine«, da se more zavzemati za občinski urad. Naše učilnice so male in le pojedite v te učilnice v popoldanskih urah, kak neznošen zrak je v njih. Pa je to razumljivo, če je razred cel dan natrpano poln otrok. Pisarna občinskega urada je bila namenjena za učilnico in naj služi v ta namen. Smo sploh proti temu, da bi bila šola in občinski urad v enem posloplju. Dopisnik pravi, da bi bili novi stroški, če bi si občina morala najeti drugo pisarno. A tako? Kdaj ste pa postali tako varčniki? Varčujte drugje! Naša občina je številčno in davčno najmanjša, a tajniku plačuje 800 Din mesečno, kakor menda v nobeni drugi raški občini, in predsedniku 400 Din mesečno, četudi le dvakrat tedensko urađuje in je lastnik velike žage in posestva. Tu znižujte in boste nekaj prihranili. Ponovno zahtevamo, naj gre občina iz šolskega posloplja in naj posloplje služi namenu, za katere je bilo kupljeno.

Mačkovec. Torej banovina prevzame naše šolske bremena in za to homo plačali novo 35% doklado na državne davke. Naši občini veliko ne bo pomagano. Plačujemo letno samo za šolo 16.000 Din obresti pri 200.000 Din glavnice. Ne vemo, kaj dela občinski in šolski odbor, da se za ta naš dolg nič ne pobriga. Tega dolga naša revna občina ne bo mogla plačati. Drugi kraji dobivajo velike podpore in brezobrestna posojila, a vi se samo med seboj prepirate, narod pa ječi pod težkim davčnim bremenom in z novim proračunom ne bo nič bolje. Kaj pa silite na taka odgovorna mesta, če niste nalogam kos, ali pa nočete pomagati svojemu ljudstvu. Če

se naša občina razbije, boste krivi sami, ker ljudje ne bodo več dolgo tako neumni, da bi plačevali leta in leta desetisoče več kot v drugih občinah. In če se Fečarovci odtrgajo, kdo bo pa plačeval dolg za šolo? Delajte in pomagajte, ali pa dajte prostor drugim.

Sv. Sebeščan. V Prosečki vasi je umrl Faj Mihael v 77. letu starosti. Rajni je bil vzor katoličana, bolezen je dalj časa prenašal z Jobovo potrpežljivostjo. Bil je 32-let cerkovnik. Pogreba se je udeležila cela fara. Ob odprtem grobu se je od pokojnega poslovil in se zahvalil za njegovo dolgoletno cerkveno službo domači g. župnik. Rajnemu naj sveti večna luč, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Sv. Sebeščan. V nedeljo 7. marca bo tukajšnje Prosvetno društvo vprizorilo v tukajšnji šoli lepo igro »Roka božja«. Vsi vabljeni!

Sv. Sebeščan. Naš hrib dobi moderen vodnjak. Da ga narediti na trgu pred cerkvijo higijenski zavod iz Ljubljane s podporo banovine. Za ta vodnjak je zaprosilo tukajšnje šolsko vodstvo. Da se bi ta prepotrebni načrt le čim preje uresničil.

Gornja Lendava. Prosvetno društvo v Gornji Lendavi ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 28. t. m. popoldan po večernicah v društveni sobi. Za vse člane in članice je ude-

ležba obvezna. Vabljeni ste vsi ostali, da se ta dan vpišete v naše društvo in slišite, kaj je vse naredilo društvo v prvem letu obstoja. — Č sebeščanski fari smo brali, da se postavlja za vzgled pri velikem številu naročnikov naših listov. Pa tudi mi nismo dosti zadaj. Naša fara ima več dnevnikov. Imamo več naročnikov »Jutra«. Tudi več naročnikov »Slovenca« imamo, kar udomačil se je pri nas »Slovenski dom«, saj ga je samo v Gornji Lendavi osem. Imamo stare naročnike »Slovenskega gospodarja«, pa tudi veliko novih v zadnjih letih. »Domovina« je bila prej precej razširjena, sedaj je zgubila veliko naročnikov na račun »Slov. gospodarja«. Tudi »Novine« in »N. lista« imamo precej. »Murske Krajine« imamo veliko, to pa zato, ker pravijo ljudje, da ni treba plačati naročnine. Pa bo treba še veliko dela, da bo naša fara dobila veliko in dobrega tiska v svoje družine. Vsi naročniki »Slovenskega gospodarja« pridobite letos vsaj vsak enega novega naročnika. — Po celi fari razsajajo različne bolezni. Skoraj vsak dan imamo pogreb. Umirajo starci, mladi fantje in dekleta, pa tudi majhni otroci. Letos smo imeli že 25 smrtnih slučajev, pa samo 12 rojstev. Tudi šole so včasih prazne po razredih, ker se ljudje bojijo za otroke. Pa tudi strašno slabe ceste imamo v takem vremenu.

Ljutomer. Mladina Prosvetnega društva iz fantovskega in dekljskega odedka se pripravila na akademijo, ki jo izvajajo na Jožefovo. Kot predpriprava bodo duhovne vaje za fante. Na te vaje vabimo že sedaj naše katoliško misleče fante.

Do pri Hrastniku. Predpostni čas smo končali. Na Svečnico so izvedle miadenke lepo proslavo, ki je pritegnila polno dvorano skoro same mladine. Med igro »Goreča sveča« in odmori je pela vsa dvorana cerkvene pesmi. Občutje je bilo pristrčno domače. V nedeljo so pa mladi igralci zaključili veseli čas z »Burko o jezičnem dohtarju« in s plesno točko, ki sta jo jo izvajala veliki Dolfe in kratki France. Sme-

ha je bilo skoro preveč. Igral je tudi novi »šramel« in kar dobro. — V postni čas smo se pa zresnili. Za prihodnjo nedeljo 28. februarja smo pripravili postno proslavo. Igrali bomo »Animo« in »Teofila«. Vsebina obeh iger je globoka in gre v razpoloženje resnega časa. Teofilu, duhovniku, ki je radi bogastva zapisal svojo dušo satanu, izprosi milost Marija. Anima, duša, pa išče svojega brata in nas uči ljubezni do bližnjega. Vmes bomo peli vsi skupaj z ministranti in mladenkami postne pesmi: »Kraljevo znamenje križ stoji«, »Usmiljeni Jezus«, »Daj mi Jezus, da žalujem«. V mesecu marcu bo dvakrat predavanje Farne univerze, ker je ta mesec radi nepredvidenih težav izpadlo. Pripravljamo se tudi na Jožefovo, praznik dela in na velikonočno proslavo.

Vojnik. Morda še vsi ne vedo, da imamo pri nas pevsko društvo »Vojnik«, ki živahno deluje pod pevodjem g. Ivan Šoperjem. Pevske vaje

vsej španiji od rdečih umorjenih 40 do 50% duhovnikov in 11 škofov. V devetih škofijah pa znaša odstotek umorjenih duhovnikov celo 80%, v Malagi pa kar 90%. Iz poročil, ki so prišla iz 23 škofij, sledi, da so bile tam požgane skoro vse cerkve. — Statistike o umorjenih redovnikih pa še ni.

Angleške znamke ostanejo

Po odstopu kralja Edwarda VIII. so se v krogu angleških zbirateljev znamk pojavile govoriče, da bodo najnovejše znamke z njegovo podobo, ki je zbudila veliko pozornost, ker ni imela v nasprotju z dosedanjo navado nobenih okrasov spravili iz prometa. To je imelo za posledico, da je vrednost te

tedaj je skočil nazaj gor na trato in se obupano zvalil po tleh...

Kaj je storil? Najlepše dekle, najpogumnejše dekle je ubil. Saj ni sama skočila dol. On jo je nagnal.

Nikoli ne bi bil verjel, da more dekle življenje žrtvovati, da si reši poštenje. Takega dekleta še nikoli ni srečal. On pa jo je ubil. Groza ga je prijela.

Ko bi le popraviti mogel! Ali za Veroniko nič ni več pomoči...

Kaj bo zdaj? Ne more ostati skrito, da je na Fužini stavil, da bo spravil Veroniko tja in tu plesal z njo. Preveč jih je za pričo. Vsi ne bodo držali jezika za zobmi, ženske že gotovo ne. Čim bodo Veroniko mrtvo našli, bodo osumili njega, da jo je potisnil čez peč, ker se mu ni hotela vdati. Vsi bodo vstali čez njega, ulovili ga bodo in obesili.

Ne, tako ne bodo z njim! Či se tudi vse spravi nad njega, ne bodo ga, ne! Vse kozje stezice so mu znane, take, ki jih še človeška noga ni prestopila; skrije se jim lahko, kjer ga nihče ne najde. In če bi bila sila, saj zna pota tudi čez mejo...

Ko je tako predel bridke misli, je začul zgoraj ljudi. Kaj je spet to?

Ah, najbrž je mežnar s svojimi. Zaskrbelo jih je, kje neki je Veronika tako dolgo, pa jo prihajajo iskat.

Ko strela je poskočil in švignil na levo v temni gozd. Dirjal je kar počez skozi grmovje, na daleč se

je ognil gostilne na Fužini in jo mahal čez Veliko planino proti Hudim pečem. —

Hude peči so strme skale, razgrizene od vod. Tu pa tam gnezdiijo zeleni jeziki ledu. Kakor v vencu obdajajo precej velik planinski travnik, na katerega se hodijo gamsi najrajši past.

Pod eno izmed teh peči je imel grofov jagar svojo kočo. Tesno ob skali je stala, tako da so zdrknili plazovi, kadar so se z vrhov udirali, čez njo.

Le nekaj ur je prebil Anza tu, ko se je vrnil s tiste svoje nesrečne ponočne poti. Čim se je zdanilo, si je nadeval v vrečo jedil, pobral odejo in kar je še bilo treba, si obesil puško počez čez prsa in splezal čez pečino, ki je štrlela nad kočjo. Na vrhu si je počil, pa zlezal čez polico pod drugo steno, s katere je visela močna vrva. Po vrvi se je pognal kakih šest klafter v viš. Tu je bila ravninica, velika kakor miza, zadaj pa votlina. Potegnul je vrvi in jo zvil; zdaj ni mogla živa duša ne sem gor, niti gamsi ne, ker je bila stena zaledenela in na spred poveznjena.

Mladi mož se je previdno splazil v votlino, ki je bila tako visoka, da je lahko stal v nji, in tako široka, da je mogel kakih dvajset korakov sem in tja po nji.

Ko se mu je pogled navadil na mrak, je spravil nahrbtnik in puško v razpoko v steni, potem pa je legel v kot na kup listja in mahu in je poskušal zaspati. Pa ni mogel. Zopet in zopet je moral mi-